

Corrigé du thème de Fénelon

(1) Ἐλεγεν ὁ Μέντωρ αὐτῷ

α) μάλα σπουδάζων ου μετὰ σεμνότητος πολλῆς ου σεμνοτάτῃ τῇ φωνῇ

β) πλάσματι χρώμενος φωνῆς σπουδαιοτάτῳ ·

(2) Σεμνολογῶν αὐτῷ Μέντωρ... [ἔφη après le vocatif]

Μὼν τὰ τοιαῦτ' (ου τῶν τοιούτων), ὦ Τηλέμαχε, τῷ τοῦ Ὀδυσσέως υἱῷ δεῖ μέλιν;
Ἐπιμελοῦ δὲ μᾶλλον ὅπως

(1) ἐκ τῆς τοῦ πατρὸς δόξης μὴ ἐκπεσεῖ, ἀλλὰ τὴν τῆς Τύχης δυσμένειαν νικήσεις·

(2) τῆς τοῦ πατρὸς δόξης μὴ ἦττω σαυτὸν παρέξεις, ἀλλὰ κρείττω τῶν τῆς
Τύχης κακουργημάτων·

ὁ γὰρ νέος ὁ ματαίοις καλλωπίσμασιν οὕτω χαίρων ὥσπερ αἱ γυναῖκες ἀνάξιος ἐστὶ τῆς
τε σωφροσύνης καὶ τῆς εὐκλείας·

(1) ἄξιος μέντοι (δ' αὖ) τῆς εὐκλείας ὁ τοὺς τε πόνους (ὑπο)φέρειν δυνάμενος καὶ
καταπατεῖν τὰς ἡδονάς.

(2) ὀφείλεται δ' ἡ εὐκλεία τούτῳ μόνῳ ὃς πρὸς τοὺς πόνους καρτερεῖν οἷός τ' ἐστὶ καὶ τὰς
ἡδονὰς καταπατεῖν.

Στενάζας δ' ὁ Τηλέμαχος ἀπεκρίνατο·

(1) Ἐξολέσειέν μ' οἱ θεοὶ εἴ ποτ' ἐάσειν μέλλοιμι τὴν μαλακίαν καὶ τὰς ἡδονὰς τῆς
ψυχῆς κρατεῖν.

(2) Πρότερον μ' ἐξολέσειεν οἱ θεοὶ πρὶν τὴν ψυχὴν με τῇ μαλακίᾳ παραδοῦναι καὶ ταῖς
ἡδοναῖς.

(3) Ἐξώλης ἀπολέσθαι καὶ προώλης ἂν θέλοιμι μᾶλλον ἢ τῆς μαλακίας ἡττᾶσθαι καὶ τῶν
ἡδονῶν

Οὐ γὰρ μὰ Δι', οὐκ ἐστὶν ὅπως ὁ τοῦ Ὀδυσσέως υἱὸς ποθ' ἡττήσεται τῶν βίου ἀνάνδρου
καὶ τεθρυμμένου χαρίτων. Ἀλλὰ τίνι θείᾳ τύχῃ ναυαγήσαντες (μετὰ τὴν ναυαγίαν)
ἐκείνη ἐπετύχομεν, ἥπερ ἢ θεὸς ἢ γύνῃ (οὔσα) τοσαῦθ' ἡμᾶς εὐεργετεῖ;

Ἵπολαβὼν δ' ὁ Μέντωρ· Φοβοῦ, ἔφη, μὴ τοσαῦτά (πλείω) σε κακουργῇ ἐκείνη· φοβοῦ δὲ
τὰς ἀπάτας τε καὶ χάριτας αὐτῆς μᾶλλον ἢ τὰς πέτρας εἰς ἃς ἐξώκειλεν ἡ ναῦς σου. Οὐ
γὰρ αἰσχίῳ πάσχει ὁ ναυαγῆσας ἢ ὁ γ' ἀποθανὼν τοῦ ταῖς ἡδοναῖς διαφθειρομένου·
εὐλαβοῦ τοίνυν μὴ τοῖς ἐκείνης λόγοις πιστεύσης. Οἱ γὰρ νέοι ἅτ' αὐθαδεῖς ὄντες ἐν
ἑαυτοῖς τὰς ἐλπίδας ἔχουσι τὰς καλλίστας καὶ μεγίστας, οἰόμενοι καίπερ οὐπὼ
διακείμενοι ἀσφαλῶς οὐδὲν αὐτοῖς εἶναι οὐτ' ἀδύνατον οὔτε φοβητέον ποτέ· ὥστ' εἰκῇ
καὶ προπετῶς τῷ τυχόντι πιστεύουσιν. Εὐλαβοῦ τοίνυν μὴ τοῖς τῆς Καλυψοῦς λόγοις
πεισθῆς ἡδίστοις τε καὶ μαλακοῖς οὔσι καὶ οὕτω σ' ὑπιοῦσιν ὥσπερ ὄφεις ὑπ' ἄνθῃ
παραδύεται. Τὸ δὲ φάρμακον τὸ ἐν τούτοις κεκρυμμένον φοβοῦ καὶ ἀπιστῶν σαυτῷ ἀεὶ
ἐμοὶ πρότερον συμβουλεύου πρὶν τι γνῶναι.